

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sinodul archidieceșan.

Ședința V. (9 Aprile)

Se cetesce și verifică protocolul ședinței premergătoare.

Presidiul prezentează sinodului raportul fiscalului consistorial despre procesele purtate, care se dă comisiunii financiare; apoi dă deslușiri la interpelațiunea dep. Patița privitoare la întregirea posturilor învățătoresci în comunele bisericesci Vidra de jos și Ponor, în urma cărora dep. Patița fiind nemulțumit, își rezervă dreptul a face la timpul seu propuneri meritice.

Dep. T. Gheaja interpelează pe presidiu: cum vine de parochia Lancrăm veduvită acum de 4 ani de zile, încă nici ați, deși s'a efectuit alegerea de preot, nu e întregită? Și are de cugget a o întregi?

Propunerea dep. P. Nemeș privitoare la unele aditamente în regulamentul afacerilor interne ale consistoriului plenariu se transpune spre studiere comisiunii organizatoare.

Urmează la ordinea zilei continuarea raportului comisiunii, verificatoare. Raportorul comisiunii deput. Dr. Petcu în numele comisiunii propune verificarea dep. cler. I. Gall, ales în cercul Abrudului. — Se primesce.

Urmează raportul comisiunii organizatoare prin raportorul seu, dep. Simion Popescu.

Referitoriu la cererea profesorului din Brașov I. Popea, ales deputat sinodal, de a se dispune, ca Eforia scoalelor din Brașov să nu facă greutăți profesorilor dela aceste scoli, dacă vor fi aleși deputați sinodali, întru împlinirea datorințelor în direcțiunea aceasta, comisiunea propune a se îndrepta cel nedreptățit la forul competent.

Dintre profesorii gimnasiului nostru mare din Brașov trei au primit mandat de deputat sinodal, între acestia și prof. I. Popea.

Doi dintre mandatarii au primit concediul cerut, la al treilea i s'a denegat, de aci cererea de sus.

Un concediu de 8 zile e îndreptățit a da direcțiunea, pe un timp mai lung de 8 zile Eforia; concediul de 3—4 săptămâni îl poate acorda numai consistoriul archidieceșan. În privința concediului profesorilor aleși deputați sinodali are a decide eforia.

Într'una din sesiunile trecute deneșgând eforia concediul cerut de unul din profesorii aleși deputați sinodali și venind cauza la consistoriul archidieceșan, acesta s'a văduț îndemnat a decide, că la doi din profesorii aleși de deputați se poate da concediul cerut, căci aceștia pot fi supliși și astfel învățământul nu pătinesce. Pe basa acestei decisiuni consist. veni în fața sesiunii prezente eforia și decise a da concediul cerut numai la 2 din cei 3 mandatarii.

În urma unei debateri mai lungi se primi propunerea dep. Dr. N. Pop: ca să se îndrepte cauza la consistoriul archidieceșan.

La ordinea zilei se pune raportul comisiunii bisericesci. Raportorul,

dep. P. Truța, dă cetire raportului în general cu observarea că în sinul comisiunii s'au ivit două păreri: una spriginită de majoritate, merge într'acolo, ca să se ia raportul în debateri specială, și alta a minorității membrilor din comisiune, care află raportul consistoriului bis. manc și că nu merită a fi supus unei debateri speciale.

Dep. P. Nemeș propune a se amâna referada asupra raportului consist. bisericesc.

Presidiul e în contra amânării. Dacă sânt mancități în raport să se spună de-a dreptul. Se pune deci la ordinea zilei.

Din raportul consistorial se vede, că senatul strîns bisericesc a ținut în decursul anului 42 ședințe resolvind 1829 acte, parte în ședință, parte afară de ședință, parte pe cale presidială.

Datele de sus se iau spre știință cu aceea observare ca pe viitoriu să se specifice mai de aproape: câte din actele rezolvate s'au decis pe o cale și câte pe cealaltă cale.

Se vede mai departe din raportul nimit, că multe din conspectele statistice recerutelipsesc, și nu sânt acuse la raport — lipsesc chiar și acte la cari se provoacă raportul.

Dep. Trombițaș e de părere că partea aceasta a raportului comisiunii dimpreună cu propunerea acesteia să se lase afară și organele neșdisciplinară.

Dep. N. Olariu: Consistoriul să se îndrumeze a-și câștiga conspectele, cari lipsesc și astfel, completându-și raportul, săl aștearnă încă odată.

Dep. Duvlea: Îndată după ce s'a așternut raportul din cestuine comisiunii, aceasta s'a putut convinge de sânt acuse toate actele referitoare la el ori ba? Au văduț că nu sânt acuse toate, avea datorință a și le procura înainte de a ne veni cu referada. Nu era lucru mare, dacă se ducea referințele comisiunii în cancelaria archid. și cerea să i se dea unul sau altul din actele, la cari se provoacă raportul. Procedura aceasta l'ar fi pus în stare a pute veni cu o propunere meritice, și noi nu perdeam atât timp.

Dep. Gaetan: Așa e! Referințele era dator a căuta actele la cari se provoacă raportul.

Dep. Z. Boiu: Eroarea nu consistă atât în actele, la cari se provoacă raportul, cari însă din oare-care împregiurare nu s'au acul la acela decât în lipsa de conspectele încă neasternute de unii din administratorii protopresbiterali.

La propunerea dep. D. Comșa, de a lăsa în suspens partea aceasta a referadei până se va întregi raportul cu adaugerea actelor, cari nu s'au acul, se trece la alt punct al referadei comisiunii.

Cause matrimoniale s'au pertractat în anul expirat 134. Comisiunea propune a se îndruma pe viitoriu consistoriul să arete și numărul restanțelor atât al actelor intrate în anii trecuți, cât și a celor intrate în decursul anului decurs.

Dep. Dr. N. Olariu: E de dorit a sci cum stăm cu cauzele matrimo-

niale peste tot, de aceea să se îndrumeze consistoriul a așterne pe viitoriu un conspect detaiat în privința aceasta.

Dep. Comșa: De oare ce sânt și cauze de acele, cari deși rezolvate, totuși rămân ne expedate — ar dori ca astfel de acte resp. numărul lor să se însemne în eventualul conspect în rubrica „neexpedate.“

Dr. Borcia: Să se constate mai întâiu, că oare sânt restanțe la consistoriu ori ba? în cazul din urmă să se steargă punctul acesta din propunerea comisiunii.

Dep. Damian: Vina, că sânt o sumă de restanțe, nu se poate imputa direct consistoriului ca for de II-a instanță. Multe din cauzele matrimoniale se vor trăgăna până ce ajung la consistoriu pe la forul de instanța I-a.

E deci neapărat de lipsă a însărcina și pe forul de I-a instanță să aștearnă în tot anul câte un conspect detaiat despre aceea: câte acte s'au rezolvit în decursul anului, câte restanțe sânt din anii trecuți și din cel încheiat, câte intrate sânt în anul acesta și în ce stadiu se află acelea?

Presidul: Eu mi-am însemnat cele șise de domnul dep. Damian și chiar ași dori să se întemple așa cum dorește densul. Voiu dispune observarea celor dorite. De altcum propunerea comisiunii ar fi bine să se întregască cu aditamentul d. dep. Damian, aceasta ne-ar duce la scop.

Dep. Damian: Avem interes a sci stadiul în care se află cauzele noastre matrimoniale, și a avè o controlă în acelea; conspectul ne ar chiarifica și despre motivele și cauzele de despărțirea, ce se recuiră de una și de cealaltă parte. Se primesce propunerea comisiunii cu adausul dep. Damian.

Un alt punct al referadei arată, că drept tacse pentru cauzele matrimoniale a intrat 115 fl. cari s'au manipulat casei archidieceșane. Dela litiganți seraci sau nu s'a luat nici o tacsă sau s'a pretins numai jumătate din tacsă ordinară de 15 fl. Se ia spre știință.

Se ia mai departe spre știință, că titulo amende și alte canone a intrat la consistoriu suma de 165 fl.

Secțiunea teologică dela Institutul ped-teol. Andreian a fost frecuentată în decursul anului scol. 1880/81 de 67 elevi (în anul I. a fost 21, în al II 13 și în al III 33) parte gimnasiști absoluți, parte cu câte 6 clase gimnasiale, parte și cu pregătire mai puțină; cesti din urmă frecventează cursul extraordinariu, înstituit în mod provisoriu pentru unele parochii serace din Archidieceșă, cari nu dispun de mijloacele recerute de a pute crea o dotațiune corespunșătoare preotului lor. La punctul acesta comisiunea propune a se luă datele consistoriului spre știință cu observarea, că pe viitoriu consistoriul să pregătească conform unui conclus sinodal din 1879 un raport detaiat în privința pregătirei ascultătorilor de studiile teologice.

Dep. Comșa: Să se însărcineze consistoriul a ține în evidență atât numărul parochiilor vacante cât și a

candidaților de preoți, ca astfel să se cam scie cât de mare se fie frecuența acestei secțiuni. Împregurarea aceasta ne-ar scoate și din gălăgiile, cari se pregătesc consistoriului prin suma cea mare de competenți la una și aceeași parochie.

Presidiul: Nu strică o astfel de consemnare și ar fi consult a se face.

Dep. E. Brote: Sum în contra unei astfel de însărcinări. Să ne tragem bine sama și se studiăm mai bine pretensiunile ce le facem, ca se nu ne pomenim mai târșiu că am decis ceva ce e provăduț în conclusele noastre anterioare ori că cele decise sânt fără scop. Consistoriul trebuie se scie după esamenele de cualificațiune cari s'au făcut, câți candidați de preoție sânt? Aceasta ni-o poate și numai comunica dar se'l însărcinăm cu pretensiuni ca cele ridicate de dep. Comșa nu ne duce la nici un scop.

Dep. Cosma: Reul, ce se arată ici colè cu ocașiunea întregirii parochiilor vacante, nu se va pute vinda prin astfel de însărcinări. O constatare a numărului candidaților de preoție va fi si foarte cu greu de esoperat. Mulți din cei ce au absolvat teologia ați sânt advocați, amployați etc. Causa rēului jace în împregiurarea că se primesc o mulțime de tineri cu puține pregătiri. Aceasta să se evite, și la concurs să se admită numai acei competenți, cari au cualificațiunea recerută.

Dep. N. Cristea: Nu sciu la moment, dacă s'au adus un conclus ori s'au vorbit numai, esistă însă pe cât sciu dispoșiuni, ca toți clericii absoluți să se țină în evidență. Încât pentru tinerii cu puține pregătiri, cari se primesc în cursul extraordinar, earși nu poate urma consistoriul altfel decât așa precum urmează. Sinodul a înființat cursul extraordinariu; consistoriul trebuie se urmeze întocma și nu se poate abate dela conclusul sinodal în direcțiunea aceasta.

În comune, unde se „ivesc gălăgi“, consistoriul face destul, dacă escrie de două ori și de trei-ori concurs. Propunerea ce s'a făcut e deci de prisos. Dacă am sta se facem legi pentru toate amenuntele afacerilor noastre, n'am mai gata nici odată.

Dep. Patița: Nemulțumirile vin de acolo că se primesc din câte o comună 2—3 tineri la teologie. Să nu se primească nimenea fără recomandarea protopresbiterului concernent, care va fi responsabil pentru neajunsurile ce s'ar nasce din întemplări ca cele aduse înainte.

Se primesce propunerea comisiunii cu amendamentul dep. Comșa.

La esamenul de cualificațiune s'a supus, parte la 25 Februarie, parte la 25 August, parte și la alte termine cu totul 38 candidați. Între altele a prestat și profesorul seminarial Simeon Popescu esamenul profesoral cu distincțiune. Se ia spre știință și împregiurarea că treceri religioase, dela religiunea noastră la alta și vice-versa, nu s'au întemplat.

Peste propunerea dep. Comşa de a se însemna pe viitoriu și numărul acelor cari s'au respins la esamenale de calificățiune, se trece la ordinea ăilei.

Procese disciplinare au fost în curgere 10, dintre cari unele s'au decis altele se află încă sub pertractare. Se ia spre știință cu aceea observare, ca consistoriul să aibă pe viitoriu îndatorirea a subterne sinodului un prospect tabelar despre procesele disciplinare intrate, decise și pendente.

Din parochiile vacante a rămas neîntregite 105, din cauză că comunele respective nici la provocări repetițe n'au înbunătățit soarta preotului. Acestea sunt parochii sêrace cu o dotațiune atât de mică, încât eventualul paroch ar pute subsiste acolo numai dacă ar ave și moșia sa proprie. Comisiunea propune:

Întregirea efectuită se se ia spre știință, ear relativ la cele 105 comune neîntregite consistoriul se ia toate măsurile de lipsă pentru întregirea lor, având a raporta sinodului procsim despre cele dispuse.

Dep. E. Brote: Nu vîd lipsa unei însărcinări, căci chiar raportul ne arată că consistoriul a dispus cele de lipsă.

Presidiul — A ăice numai simplu se ia spre știință nu e de ajuns, căci precum se vede e vorba despre un număr considerabil de comune, în cari pe basa dispozițiunilor esistente nu s'a putut ajunge nici un rezultat.

Dep. Cosma: Nu e de ajuns a ăice numai „se se ia toate măsurile necesari“ ci trebuie spus anumit, ce măsuri se se ia spre delăturarea reului. Parochiilor cari nu vor se înbunătățesc starea preotului se se tragă dreptul de alegere, trimițându-le un administrator provisoric. Vacante nu le poți lăsa, căci îți fac turburări și necasuri.

Dep. Vas. Roșescu: Ceea ce propune d. dep. Cosma ar fi în contra regulamentului. În înțelesul acestuia o comună bis. se poate afilia, dreptul de alegere însă nu i se poate detrage. Să se încerce o îmbunătățire a sorții preoților în astfel de comune din fondurile noastre archidiececane.

Dep. Dr. N. Pop: Nu mă învoiesc cu propunerea d. dep. Cosma, ca în unele comune din cause că s'au ivit certe și neînțelegeri, să se pună administratori, căci prin astfel de măsuri am crea casuri de precedentă și am lăsa ușă deschisă la abuzuri și acolo unde ađi nu sînt.

Presidiul: Dacă s'ar face administratori chirotoniți, după ce ar urma întregirea definitivă s'ar pute întempla se remănă pe stradă.

Dep. Crainic: Chiar în comune, unde preoții au proprietate, se fac cele mai multe abuzuri. Multe abuzuri s'ar curma ținînduse în evidență calificățiunea preoților.

Se primesc propunerea comisiunei și cu aceasta se închee ședința a V. anunțînduse cea procsimă pe Sâmbătă în 10 Aprilie la 9 oare.

Publicăm din cele ce s'au petrecut de Duminecă încoace în sinodul archidiececan, pentru importanța lor afară de șirul raportului trei acte despre care vom vorbi în rapoarte la rëndul seu: o interpelațiune, un răspuns și o propunere. Interpelațiunea a făcut-o Diamandi Manole în ședința de Duminecă, răspunsul s'a dat în ziua următoare și propunerea s'a făcut Mercuri.

Interpelațiune.

1. Are Escelenția Sa cunoscință că în Nr.ii. 294. 303. 332. și 346 ai ăiarului „Pester Lloyd“ din 1881 au apărut un șir de corespondențe, datate din Sibiu, în cari se ăintesce a resturna constituțiunea bisericeii noastre basate pe legi sancionate, și se provoacă gu-

vernul: se ia aspră ingerență în aceasta biserică, să nimicească autonomia ei și se o reducă la absolutismul ierarchic; — în cari corespondențe: se suspicionează biserica noastră și organele ei de *crimen laesae Majestatis* susținînd că: „de oare ce guvernul „nu inspectă din destul biserica „prin comisari, organele ei, sub masca „autonomiei, pot urmări întereșe inimice statului; de unde „urmează că corporațiunile aceste „ste de sus până jos fact tot „mai multe escesuri, ear singuraticele organe comit astfel de „abuzuri în oficiu, încât ar fi pecat ale mai retăc“ — în cari corespondențe se ăice mai departe că: „afacerile bisericesci stagnează pentru necapacitatea și trândăvia funcționarilor, și că însuși „Archiepul și Metropolitul, înțrebat fiind ar fi mărturisit, că „rêul provine de acolo că nici „un funcționar consistorial nu „are capacitatea recerută și „cunoscința limbei maghiare, „prescrisă de Statutul organic, „din care cauză Archiepul și Metropolitul ar fi împedecat în lucrările sale“ — în cari corespondențe mai departe: organismul bisericeii noastre se numesc „putred“ și „nesănătos“ și cu privire la proiectul elaborat de Aapp. și Metropolitul nostru înființarea celor două Episcopii, se susține că: „tocmai aceia, cari au dat lui Șaguna epitetul de „Marele Andreiu“ cu scop ca se facă pe următorul lui cât mai „mic“, au fost contrarii cei mai aprigi ai proiectului, și aceștia, adecă Archidiececanii cari sînt conduși de spirit separatistic, cari ăintesc a-și crea o stare excepțională neatârnată de Archiepiscop și influența statului și a avê mână liberă în Archidiececa Transilvană — au propus ridicarea Vicariului la rang de Archiepiscop din cauză că s'a ales de Archiepiscop Miron Romanul sub influența guvernului“; — în cari corespondențe în fine se afirmă că: „și ceilalți Episcopi din Arad și Caransebeș nu simt și nu lucrează decât în consonanță cu Archidiececanii“ — și că „toți au tendențe egoistice, nutresc visuri efemere, fac intrigi etc. etc?“

2. Dacă Escelenția Sa are cunoscință despre aceste atacuri asupra bisericeii noastre și suspițări a organelor și funcționarilor ei: ce pași a întreprins în calitatea Sa de cap al bisericeii spre a se desmînți acele neadevăruri?

3. Dacă astfel de pași nu s'au întreprins:

a) nu cumva consimte, Escelenția Sa cu acele corespondențe?

b) și dacă consimte adevărat este că corporațiunile noastre bisericesci de sus până jos fac escesuri și că singuraticele organe comit abuzuri în oficiu?

c) adevărat este, că nici un funcționar dela Consistoriul nostru nu are capacitatea recerută, și că aceasta fi mărturisito însuși Escelenția Sa?

d) este convingerea Escelenției Sale că organismul bisericeii noastre ar fi putred și nesănătos? și dacă „da“ pe ce se bazează aceea convingere?

e) nu cumva se simte și Esc. Sa instigat a crede sau a presupune că: Archidiececanii ar ăinti a 'și crea o stare excepțională neatârnată de archiepiscop și de influența statului și că acestia împreună cu Episcopii sufragani, ar nutri visuri efemere și dacă s'ar simți motivat la aceasta cari ar fi motivele Escelenției Sale?

11 Aprilie 1882.

Diamandi Manole m. p.,
deputat sinodal.

Respuns

la interpelațiunea dlui deputat sinodal
Diamandi Manole.

La pt. 1. — În general am cunoscință despre articoli ăiarului „Pester Lloyd“ provocați de interpelantele; în special însă nu cred că estrasul din acei articoli, cuprins în interpelațiune, ar fi întru toate esact, pentru că eu nu mi aduc aminte, să se fi suspiciat biserica noastră în acei articoli de *crimen laesae Majestatis*, cum ăice interpelantele, nici să se fi afirmat, că cunoscința limbei maghiare pentru — funcționarii nostri consistoriali ar fi prescrisă în Statutul organic.

La pt. 2. — Din întreg cuprinsul articolilor din cestiune am aflat ridicându-se pe de asupra intențiunea autorului lor de a provoca ingerința regimului în afacerile noastre interne bisericesci, ceea ce pre mine m'a indignat foarte, sciind, că dacă și sînt unele defecte în viața organismului nostru bisericesc, acele se pot îndrepta în sinul bisericeii, fără ori ce ingerință din afară, care ar deroga autonomiei noastre bisericesci. Am și fost resolus la dorința consistoriului archidiececan a rectifica în același ăiaru recensiuile din atinșii articoli; însă în privința stilisării nu m'am putut înțelege la timpul său cu o anumită comisiune consistorială; ear mai apoi au întrevănit unele lucrări de mare importanță și urgență pentru archidiececa, precum esecutarea arondării protopresbiteratelor, reconstituirea corporațiunilor inferioare bisericesci pe un period nou, studiarea proiectului de lege pentru scoalele medii, și altele cari mi-a ocupat toată atențiunea și tot timpul, așa încât n'am mai putut reveni la atinșii articoli de ăiare într'un timp, în care încă nu ar fi fost târziu ai rectifica.

La pt. 3. a) — Vederile mele în obiectul articolilor din cestiune în liniamentele generali le-am comunicat la timpul său comisiunei consistoriali și chiar din comunicarea lor a urmat, că în comisiunea consistorială nu aveam o basă de conțelegere asupra stilisării unui act de rectificare. Sînt în provocații articoli unele aserțiuni, în a căroră analisare eu în interesul păcii și a consolidării noastre bisericesci de astădată nu voesc să intru, și tot din acest motiv încă nu aflu sosit timpul pentru a descoperi esperințele, ce le am despre întregul nostru organism bisericesc; a putut însă afla ori și cine din toate dechiarățiunile mele ocasionale și din tot tactul urmat de mine: că eu chiar cu multă abnegațiune m'am silit totdeauna, ca instituțiunile noastre bisericesci basate în statutul organic, să se intrupeze în biserică, și să producă rezultate salutare.

La pt. 3. b) — N'am esperiat, nici nu mi s'a făcut vre-o arătare sau măcar indigitare: că corporațiunile noastre bisericesci de sus până jos ar face escesuri și că singuraticele organe ar comite abuzuri în oficiu. De ar fi fost numai astfel de insinuări obiectul articolilor din cestiune, rectificarea ar fi putut urma în curînd; dar într'o legătură cu alte aserțiuni din acei articoli a ramas și această parte fără rectificare.

La pt. 3. c) — Nu voesc a mă pronunța asupra capacității funcționarilor nostri consistoriali mai ales în momentul când pertractăm aici în Sinod rapoartele anuali ale consistoriului archidiececan, care ele înseși sînt dovadă despre capacitatea funcționarilor consistoriali; observ însă: că în cestiunea aceasta, când va fi la timp mă voiu pronunța, nu pentru a da seamă nimînui despre ceea ce eu nu am afirmat. Ori ce critică ar face cine-va instituțiunilor noastre bisericesci în modul cel mai eclatant se poate combate ea și se poate resturna prin fapte și rezultate în viața noastră bi-

sericească, dacă este putred sau din contră vigoros organismul bisericeii noastre creat prin Statutul organic, se va vedê din rezultate. Discordia dintre noi ar fi vermele cel mai periculos, care roade pomul vieții noastre bisericesci, — chiar la rădăcină și l'ar face să putreăscă. Se ne ferim de discordiă!

Este cu totul treaba consciinței mele și a oficiului meu archiepiscopesc: cum cunosc eu pre archidiececanii mei, ce-mi convine și ce nu din direcțiunile ce le urmează ei. Când voiu avê motive și va fi la timp voiu face us de esperințele mele și cu această parte, dar numai la locul competent. Până atunci să conlucrăm cu toții la aceea: ca în sinul bisericeii și între organele ei să se conserve pacea, care este una din primele condițiuni ale prosperării!

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Propunere.

Din respunsul Escel. Sale se constată:

1. Că Escelenția Sa are cunoscință despre articoli ăiarului „Pest. Llyd“ provocați de mine în interpelațiunea mea din 11 ale curenteii și că din întreg cuprinsul articolilor Escel. Sa a aflat ridicându-se pe deasupra intențiunea autorului lor de a provoca ingerința regimului în afacerile noastre bisericesci, ceea ce pe Escel. Ta te-a indignat.

2. Că Esc. Sa a fost și resolus la dorința consistoriului archidiececan a rectifica recensiuile din atinșii articoli, înse parte diferințele de păreri între Esc. Ta și între o anumită comisiune consistorială, parte lipsa de timp a împedecat acea rectificare.

3. Că deși Esc. Ta ai comunicat comisiunei consistoriale vederile Esc. Tale asupra unor aserțiuni din articoli ăiarului, totuși nu afii sosit timpul în interesul păcii și a consolidării noastre bisericesci pentru a descoperi esperințele ce le ai Esc. Ta despre întreg organismul nostru bisericesc; nici asupra capabilității funcționarilor consistoriali nu afii timpul sosit pentru a supune observările Esc. Tale aprecierii organelor competente; nici asupra stării sănătății organismului bisericeii, dacă este putred sau vigoros, Esc. Ta nu afii bine a Te pronunța în mod pozitiv, accentuând că discordia ar fi inamicul cel mai mare al organismului nostru bisericesc, în fine declarai a nu avê motive nici a fi la timp a face us de esperințele despre direcțiunile ce urmează archidiececanii, apostrofându-ne ca toți să lucrăm la aceea ca în sinul bisericeii și între organele ei să se conserve pacea, care este una din primele condițiuni ale prosperării.

Avînd în vedere, că sinodul archidiececan trebuie se nisuiască cu toate mijloacele legale la consolidarea bisericeii noastre și la o regulată funcționare a organismului bisericesc;

Avînd în vedere că sinodul arch. numai atunci va fi pus în pozițiune a urmări cu succes aceste scopuri, dacă va avê cunoscință despre toți factorii și despre toate împrejurările cari împedecă consolidarea bisericeii și regulata funcționare a organismului bisericesc; avînd în vedere că Esc. Sa în respunsul din cestiune află de bine a nu comunica sinodului arch. nici vederile sale despre unele cestiuni bisericesci foarte însămnate, nici esperințele sale despre întreg organismul bisericeii, nici observările sale despre capabilitatea funcționarilor consistoriali, nici părerile sale despre direcțiunea archidiececană:

am onoarea a face următorul proiect de conclud:

Chiar în interesul păcii și a consolidării bisericesci, și ca să dispară ori ce discordie din sinul bisericeii — sinodul arch. își esprimă dorința ca:

Esc. Sa se si descopere cu cea mai mare frangeta toate vederile, parerile, observarile si experientele Sale despre toate afacerile bisericei noastre si cu deosebire despre cele din cestiune, caci sinodul numai astfel va fi pus in pozitie a cunoaste si a delatura eventualele pedeci ce s'ar opune regulatei functionari a organismului bisericesc, si ar pute stervi din radecina reul, care ar pute periclitata prosperarea bisericei noastre.

14 Aprilie 1882.

Diamandi Manole m. p.,

Revista politica.

Sibiu, in 14 Aprilie

Delegatiunea ungureasca a primit in sedinta plenara propunerea comisiunii de patru de a sterge din creditul cerut de guvern 2,700,000 fl. si aceasta hotarire a delegatiunii unguresci s'a comunicat delegatiunii austriace prin un nuntiu. S'au tinut mai multe sedinte asupra acestor nuntiuri, fara de a se obtine vre un rezultat. Deci cestiunea creditului se va supune unei votari comune. Mai multe foi din Viena spun ca in cele din urma se va primi propunerea comisiunii din delegatiunea ungureasca, fiindca mai multi delegati austriaci din partida liberala sunt gata a springi propunerea de a se sterge suma, de care e vorba.

Comisiunea europeana a Dunarei, dupa informatiunile V. Covurluiului, si va deschide sesiunea sa ordinara in ziua de 10 Maiu stil nou, la Galati.

Prigonirile Jidovilor din Russia au luat nise proportiuni ne mai pomenite. Din sudul Rusiei Jidovii au inceput se emigreze in masse. In Berlin s'a intrunit o conferinta de reprezentanti de ai „Aliantei Israelite“, pentru a veni prigoniilor intr'ajutor. O icoana despre aceste goane ni se infatisoaza prin urmatoarele sciri din Cracovia:

„Israelitii sosiți aici din Kiev povestesc despre persecutiile revoltatoare contra ovreilor in Rusia de sud. S'a intemplat ca si leuze au fost tirite din paturi si aruncate in ulita; multe au murit dintr'ensele. Cetele jefuitoare strigau: „moarte ovreilor!“ si mergend din sat in sat indemneau la jaf susstiind ca au primit voe din Petersburg. Autoritatile comunale nu fac nimic si buletinele lor despre intervenirea energica a ostirei sunt un neadever, cele mai de multe ori. Se sustine, ca comandantii militari ar fi declarat ca nu pot face nimic fara o imputernicire din Petersburg. Turburarile continua. — Directia liniilor ferate ruse de sud s'a silit a face se retraga ordinul pentru espulsiunea ovreilor din serviciu, dar fara folos; ovreii caută se paraseasca Kievul cel mult intr'un an de zile.

Din Berlin se anunța tot in privinta ovreilor: „Intrunirea anuntata a notabilitatilor locale pentru inlesnirea emigrării ovreilor din Rusia s'a tinut in ospelul comunal. Președintele, consilierul Lesse, a comunicat, ca deja se afla in Brody un membru al alianței israelite pentru primirea si ajutoarea fugarilor. Deputatul Bunsen a laudat procederea comitetului si a dis: Nu putem protesta in public ca in Anglia, caci pururea ne am rusina de anul 1881. Rusii poate sunt mai rei, dar noi am inceput. Deputatul Lasker a declarat ca maltratarea ovreilor rusi trebuie se se fi inițiat in mod oficios, caci tocmai in tinuturile persecutiilor locuitorii sunt blandi. Forkenbek a inchis adunarea invitand pe toti se contribue. S'au scris sume considerabile.

Viața țarului se afla in mare pericol: nihilistii lucră ca sobolii intr'ascuns pentru a indupleca prin amerin-

țări și violențe pe Imperatul Rusiei se dea constituțiune. Foile din Berlin se ocupă mereu cu descoperirea planurilor infernale ce le nascocesc invențioșii nihilisti.

„Berliner Tagblatt“ citează sgomotele de prin cercurile din Petersburg. In zilele Pascilor Țarul a găsit pe masa de lucru, in Gacina, o epistolă a comitetului nihilist, in care i se mulțămesc pentru graciarea celor nouă nihilisti, apoi desvoaltă adevărul motiv al epistolei: nexplicabila și periculoasa întârziere a Țarului de a da libertățile cerute. In epistolă se dice: „Comitetul executiv află, ca incoronarea, ce era fixată pentru August are se fie amânata din cauza nihilistilor. Inse comitetul care la urcarea pe tron a Țarului a pus un termen până la introducerea reformelor, prelungesce termenul până la incoronarea din August. Până atunci Țarul poate fi sigur contra oricărui atentat. Dacă inse incoronarea nu va aduce libertățile cerute, atunci Țarul e condamnat se moară.“

Aceasta e decisiunea comitetului, de executarea căreia nu'l poate scăpa nimic, continua a spune epistola. Drept probă, ca nu sunt vorbe goale, s'au indicat lucruri din camerele de dormit și de lucru, unde sunt boabele explosive, neincărcate, caci au se arate acum numai puterea comitetului. Aceste lucruri s'au cercetat imediat și se sustine ca s'au găsit intr'adever între cărți două mașine infernale.

In Irlanda nu mai înceată omorurile agrare. In zilele trecute s'au aflat aruncat in drumul țerei cadavrul unui esecutor, cu capul sdrotit de tot. Acest esecutor al lordului Leconfield inmanuse mai multor arndași mandate de esmisiune. Toți cer măsuri energice contra crimelor agrare.

Situațiunea in Egipt e foarte posomorită; chedivul nu are nici o autoritate. Poarta otomană cere prin reprezentantii sei dela puterile europene destituirea chedivului și inlocuirea lui cu un prinț care se fie in stare a restabili ordinea și autoritatea. — In Tripolis se pregătesce o cruciadă contra francezilor.

Declararea Sasilor din Sibiu

votată cu unanimitate in adunarea electorală dela 16 Aprilie.

Provocați fiind prin atacurile asupra fidelității noastre către stat, ce se repet in foi și in adunări publice tot mai des și cu mare vehemență, și sunt echoul acelor neauzite atacuri, la care naționalitatea săsească a fost espusă de curând in dieta, alegatorii dietali germani dela Sibiu fac front in contra lor, pentruca la toate celelalte imputări, ce le face nesciinta sau inimizta naționalității lor, se nu adaugă încă și imputarea lasității.

Intr'un stat monarchic fidelitatea către stat se manifestă, credem noi, in două direcțiuni principale: in fidelitatea către domnitoriul legitim și casa lui, și in respectul către legi. Ungaria și Transilvania au avut din vechime constituțiuni monarchice. Fidelitatea Sasilor către domnitoriul legitim și casa lui este un capitol in istoria lor, la care pot privi cu mândrie. Respectul către lege este intr'un stat monarchic totdeauna și o expresiune a fidelității către Principe, fără a cărui voință nu se poate crea nici o lege. Acest respect inse, nu eschide nici convicțiunea, ca o lege anumită este stricacioasă binelui statului, nici nisuinta leală de a o schimba și in toate statele constituționale se impart cetățenii in două mari tabere, dintre cari una este mai iute gata pentru schimbări decât cealaltă.

Națiunea săsească in Transilvania avea mai mult a pierde, decât a câ-

știga din aceste schimbări in viața statului, pentruca totdeauna o parte a poporațiunii a nesuit a face pe cealaltă de instrument al domniei sale. Simțul național desvoltat de sute de ani pentru Sasi, cari la chiemarea regilor Unguri au venit și au prefăcut prin munca lor o pustietate intr'o țeară cultivată, pe care a apêrat-o pentru sine și pentru coronă in contra multor inimi, era un lucru tocmai așa de natural, ca și la Secui, cari păzeau fruntăria răsăriteană a țerei, precum o păzeau Sasi pe cea din sud și nord. Spre a nu lăsa, ca deosebirea de rase se aducă stricaciune statului, dreptul de stat ardelean a fost intemeiat până la 1838 pe egala indreptățire a celor trei națiuni privilegiate (nobili Unguri, Secuii și Sasi) la 1863 inse, ascultând cerințele timpului, a cedat locul egalei indreptățiri a celor trei naționalități principale ale țerii: Maghiari Sasi și Români.

Patru ani mai târziu le a succes Maghiarilor in unire cu conaționali lor din Ungaria, favorisați de evenimentele anului 1866, de a dobândi dela coronă așa numitul pact dualist și tot odată și uniunea mai strinsă a Ardealului cu Ungaria. Resistența atât a Sasilor cât și a Românilor in contra acestei uniuni aparține istoriei; actele dietale dela Cluj și dela Pesta conțin documentele asupra motivelor acestei rezistențe și tot odată asigurările, cari s'an făcut din ambele părți (Coroana și Maghiari) naționalităților nemaghiare și in privința asigurării existenței lor naționale in țerile acum unite. Când regele a invitat și pe Sasi prin rescriptul dela 25 Decemvre 1865, de a trimite reprezentantii lor la dieta de incoronare, nu făcu aceasta fără a reinprospeta acele asigurări și discursul tronului dela 14 Decemvre 1865 a provocat corpurile legiuitoare ungare, a implini parola dată.

Nimenea nu poate se nege, ca Articuli de lege XLIII și XLIV din 1868 — acela tractând „despre regularea detaliată a uniunii Ungariei cu Ardealul“, acesta „despre egala indreptățire a naționalităților — avea se fie implinirea acestor asigurări ce s'au dat naționalităților nemaghiare ale Ungariei de către coroana și staturile țerei și de către conducătorii cei mai de frunte ai Maghiarilor. Dar nici aceea nu o poate nega nimenea, ca din toate dispozițiunile acestor două legi fundamentale de stat, cari au putut se servească Sasilor măcar in cât-va spre liniștire in privința propriei naționalități, nu a ramas de atunci vre-una care se nu fi fost sau resturnată prin legi aduse mai târziu sau periclitată prin proiecte de lege.

Decând regele a jurat pe noua constituțiune a Ungariei, de care se ține acum după dreptul public și Ardealul și in prezența deputaților ei Sasi au stat in opozițiune leală față de mai multe proiecte de lege dar n'au intreprins nici in intru, nici in afară nimic, ce ar pute se treacă de ostil statului sau constituției, s'au de o ațitare a statelor străine in contra propriului stat s'au a domnitoriului și ce ar pute fi privit prin urmare ca o infidelitate.

Dacă guvernul sau corpurile legiuitoare ale patriei ar fi ramas față de naționalitățile nemaghiare fidele acelui spirit, ce'l esprimă actele dela 1867 și 1868, spiritului lui Francisc Deak, care încă la 1872 și-a precizat programa sa in „dieta in cuvintele neuitate: „dacă voim se căștigăm naționalitățile nemaghiare, nu trebuie se voim ale maghiarisa, ci trebuie se le facem plăcute giurstarile din Ungaria“: — atunci chiar și aceea opozițiune care nu zace in natura naționalității săsesci, nu s'ar fi manifestat de loc sau mai puțin aspru, și

conaționali nostri din afară ar fi avut mai puțin cauza, de a se ingrigi, ca in Ungaria și in Ardeal, in contra literii legilor fundamentale ce li scuteau, Germanii prin administrațiunea și societatea maghiară și prin cererea necontentită a amendurora, ca majoritatea parlamentului se „coreagă“ acele legi, au fost impinși in pozițiune care nu lea mai lăsat altă alegere, decât sau a se maghiarisa pe deplin până și schimbânduși numele de familie, venerat de ori ce om de onoare, sau a încărca asupra și nenumărate suspiciuni ale simțului lor patriotic, ceea ce nu poate se'i fie indiferent nimenui și nu putea se impace pe nimenea cu starea actuală.

Experiențele acele n'au trebuit oare se destepse in conaționali un simț amar și se'i facă se întrebe, de ce se întemplă aceste neajunse Germanilor atât in Austria cât și in Ungaria tocmai intr'un moment, când amicitia austro-germană a luat in fața lunei un caracter intim ca nici odată asigurând pacea Europei?

De cece ani luptăm noi Sasi, in Ardeal cu perseveranță, dar leal, numai și numai pentru executarea legilor in spiritul in care au fost aduse contra acelora, cari le-au adus și le-au creșut de lipsa pentru binele tuturor cetățenilor patriei, pe când acuma nu sciu cum se le modifice mai curând. Aceasta credință cătră lege ni se impută ca o inimizta contra statului, ca și când amicitia cătră stat ar consta numai din schimbarea continua a legilor după curentul momentan ce se manifestă in viața popoarelor și a partidelor!

Abia a fost asigurat legea de uniune dela 1868 in § 10 și 11 condițiunile existenței politice și pe viitor a naționalității săsesci in Ardeal, când eată, ca a și venit legea comunală și municipală și cea ce se ținea de amândouă (Art. de lege XII și XXXIII din 1876) și a cassat acea existență politică până la cele din urmă remășițe miserabile. Aceași lege de uniune § 14, abia a fost ingrădit cu nouă garanții autonomia bisericilor ardeleni când deja s'a inceput asaltul asupra lor, care și serba primele victorii in art. de lege XXVIII din 1876 asupra autorităților scoalelor populare și in art. de lege XVIII din 1879 asupra instrucțiunii limbei maghiare in scoalele populare și stăruiesce de mulți ani pe lângă fie-care ministeriu ca se serbeze nouă victorii cu proiectul de lege pentru scoalele medie.

(Va urma.)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Caransebeș, 10 Aprilie 1882. (Sinodul eparchial din Caransebeș) Aruncând o privire asupra sinodului diocesii Caransebeșului din anul acesta fiind drepti in judecată trebuie se constatăm o presiune ne mai pomenită atât la alegeri, cât și sub durata sinodului din partea unei prea cuvioase persoane aspirătoare poate la conducerea diecesii. Reul, care in anul trecut se părea a începe a se dalătura in anul acesta și a arătat de nou față și cu consciință împăcată pot dice in nise vesminte și mai posomorite. Minoritatea de odinioară ajunsă astăzi la putere nu mai are inaintea ochilor nici o considerațiune. Tot ce nu se inchină prea cuviosului nu e bun. Barbații cei mai harnici, cei mai votați cauzelor noastre sunt desprețuți, ba chiar luați in ris.

Cei ce sciu se se lingusească și se sărute tâlpile cutării prea cuvios, aibă ei vr'un merit nu aibă, aibă toate doagele sau n'aibă sunt recomandați in tot locul, fără se cugete recomandatorul, că recomandațiunile lui și până acuma numai blam și per-

dere de mii de fiorini au adus diecesii noastre.

Barbați ca Alesandru Mocioni, T. Hațeg, C. Rădulescu Budințian floarea sinodului nostru sunt trecuți cu vederea. Pentru ce? Pentru că aceștia nu fac închinăciuni prea cuviosului.

Urmările vor fi, că bărbații mai de frunte din diecesă se vor desgusta și sub împrejurările actuale trebue să se desguste, fiecare își va căuta liniștea recerută, pentru că numai poate suferi a fi rânjit din partea cutăruia, se vor retrage dela adunările noastre bisericesti și astfel vom fi lipsiți chiar de puterile acelea, de care avem cea mai mare lipsă.

De unica persoană mă doare inima pentru că am început să o iubesc de mic copil, o cunosc mai de aproape, îi cunosc zelul cel fără păreche de a-și vedea biserica și națiunea tare și mare care știu pozitiv, că nici când n'a ingerat alegerile și care la toate acestea poate numai într'atâta poartă vina că se lasă prea mult a fi informat și condus de o persoană, a cărei manieri de sigur în timpul cel mai scurt va aduce după sine pierderea terenului câștigat.

Clubul, după cum sum foarte bine informat e aproape a se disolva. Acestea mi-am ținut de datorință ale aduce la cunoscința on. public în speranță că prea cuviosul va medita mai serios asupra stării actuale și asupra urmărilor și se va lăsa de apucăturile acelea copilăresci care nu pot să aducă nici un folos bisericii și națiunii noastre.

Cu altă ocasiune mai multe.

Unul care e în stare a-și da și vicața pentru dreptate.

Sadu în 12 Aprilie 1882 st. v. Domnule Redactor! Anul 1882 pare a fi anul incendiilor. Abia apare câte un număr al prețuitului zăruar ce redigeți, în care se nu se facă publicului conșcut, că în cutare și cutare loc a ars atâta și atâta; ba eu presupun că nu despre toate incendiile se fac arătări în zăruar. Nici nu uitaseră locuitorii din comuna noastră spaima ce i a cuprins incendiul din 16/28 Februaru a. c. după cum ve raportasem, și iată că mă află earăși în neplăcuta pozițiune a vă anuncia că în 4 spre 5 Aprilie în meștiul nopți furēm de nou cercetați de acest oaspe infricoșat. Și de astădata ca și în rëndul trecut focul a prefăcut sălașele a trei locuitori în cenușă, lăsându-i pre aceștia în starea cea mai deamnă de compătimit.

Nu esagerez, Domnule Redactor, dacă Țic, că de astădată din cauza vântului vehement ce domnia chiar pre timpul când s'a escat focul, întreagă comuna noastră ar fi devenit o ruină, dacă nu s'ar fi îndurat Atotpotentele D-țeu, carele dirige toate, așa face milă cu noi, dând vântului altă direcțiune. — Se Țice însă: ajutați și Ți va ajuta Dumnețeu! De acest adevăr a fost pătrunși locuitorii din comună, având în frunte pre nou înființată societate de pompieri, căci toți membrii acestei societăți adevărat umanitare până la unul, în frunte cu bravul lor conducător, notariul local, cu risicul averei lor proprie, au alergat la fața locului și prin rara și esemplara lor energie au devenit stăpâni preste foc.

inchieiu Domnule Redactor cu dorințami, ca venitoriul se mă pună în pozițiune a Ți raporta despre întemplantente din comuna noastră, însă nu de natura celor de sus.

*Ioan Popovici,
preot.*

Academia Română.

(Sesiunea ordinară din Februarie și Martie 1882.)

Sesiunea academie română a început în anul acesta la 23 Februarie și s'a sfârșit în ziua de 26 Martie — a ținut prin urmare mai mult decât obicinuit, deși au fost mai puțin bogată în lucrări comune decât alte sesiuni anterioare, în deosebi decât sesiunea din 1881, când Academia a statornicit cele de pe urmă regule în privința ortografiei române. Țicem cele de pe urmă regule, fiindcă până astăzi ele au ramas neschimbate, așa nedesevârșite precum sunt. Academia a gândit că numai prin o învoială ce s'ar face întru deosebitele sisteme sar pute ajunge deocamdată la un rezultat practic. Și în adevăr, atât din Transilvania cât și din Bucovina mai multe corpuri de învățatori și mai mulți particulari cu autoritate care odinioară urmau alte sisteme, au dat adheșiunea lor la regulele ortografice primite de Academie, numai pentru a ajunge la unitate. Toată lumea e cam obosită de cestiunea ortografiei și însăși Academia în sesiunea aceasta au amănat pentru alte timpuri o propunere de revizuire ce făcuse unul din membrii ei, D. Quintescu.

După statutele sale Academia s'a reînnoit biuroul în anul acesta: În locul dlui Ioan Ghica, reprezentantul României la Londra, Academia a ales president pe d. Dimitrie Sturza, ear' vice-presidenti a reales pe dnii T. Maiorescu și P. Aurelian; al treilea vice-president a fost numit Episcopul Melchisedec în locul dlui Dimitrie Sturza. Însemnata sarcină a secretariatului general este încredințată, încă din anul 1881, dlui V. A. Ureche ministru al cultelor și instrucțiunii publice.

Unul din membrii activi din secțiunea științifică d. Vasici, murind în cursul anului 1881, Academia a ales în locu pe d. Florian Porcius, învățat român din Transilvania, care s'a deosebit prin studiile sale științifice despre botanică, compusă în limba latină. S'a ales apoi membru onorar D. Torma, profesor la Universitatea din Pesta care se deosebește prin scrierile sale istorice și lucrur printre Unguri prin nepărtinirea științifică cu care cercetează istoria Românilor. În sfârșit sau ales mai mulți membrii corespondenții dintre scriitorii români cei mai cunoscuți și dintre autorii străini care au făcut studii asupra Românilor sau asupra țerei noastre. Membrii corespondenții nou numiți sunt d-nii Kanitz Ianca, Goldiș, A. Vizanti, precum și cunoscuții colaboratori ai revistei noastre d-nii N. Gane, I. Slavici și A. Lambrior.

Academia a împărțit de astădată două premii. Întăiul „pentru cea mai bună carte română apărută în cursul anului“ s'a dat părintelui Stefanelli profesor la Universitatea din Cernăuți pentru Catechetică sa cuprinsă în trei mari volue în 8%. Este de însemnat că din toate cărțile cere s'au prezentat, comisiunea premiilor a ales o carte de teologie, vrând de sigur să încurageze această știință cam neingrită până astăzi la Români. Împrejurarea că premiul este Român din Bucovina a făcut un foarte bun efect. Se vede că îngrijirea ce se areta dincoace de Molna la înființarea Universității din Cernăuți nu era pe deplin îndreptățită, de vreme ce de pe acum a dat ocașiunea la câțiva Români să se deosebească ca profesori și ca scriitori. Al doilea premiu, mai de mult publicat de Academie pentru scrierea cea mai bună cu titlul „Țeratul român“ s'a dat manuscrisului, descoperit în urmă a fi al d-lui Tocilescu,

cunoscutul autor al scrierii „Dacia înainte de Români.“ Această scriere va fi tipărită pe socoteala Academiei și în curând meritele ei vor pute fi judecate și de publicul cetitor.

Țilele cele mai interesante ale unei sesiuni sunt negreșit acele în care se cetesc în ședințe publice — adese ori sub președința Regelui — disertații literare, istorie, științifice compuse de membrii Academiei căci ocupațiunile de curată administrație precum budget, luări de socoteli, revisuiri de bibliotecă, de documente, corespondență, primiri și trimiteri de cărți, alegeri de cărți, alegeri de comisiuni, numiri de funcționari, etc. etc. sunt de un interes foarte secundar pentru public. În anul acesta s'au cetit următoarele scrieri.

1. Puiu, de Carmen Silva (Regina Elisabeta) trad. și cetită de Sturza.

2. Despre scrierile lui Constantin Negruzi de Alexandri.

3. Biografia lui Dionisie episcop de Buzu de Melchisedek.

4. Cercetări asupra mineralelor din masivul cristalin dela Broșteni de Poni.

5. Memoria asupra monumentului lui Papiu Ilarian de Bariț.

6. Chromatica poporului Român, discurs de primire de Marian.

7. Respuns la acest discurs de B. P. Hasdeu.

8. Despre geografia botanică și despre vegetațiunea Dobrogei de Brândză.

9. Despre mișcarea istorică și literatura privitoare la Români, din țară și din streinătate de Maniu.

10. Considerațiuni la studiul experimental al mișcării apei în canale și la constituțiunea intimă a fluidelor de Haret.

11. Notiță biografică a repositului academic Andrei Mocioni de Babeș.

Dintre aceste câte-va au fost interesante și au dat dovadă că se și lucrează ceva în Academie. Dar atâta nu ajunge. În urma ficsărei ortografiei, sarcina pe care Academia și-a îndeplinit-o într-o cât-va, datorita de căpetenie ei este de a fixa limba prin pulicarea unui dicționar al limbei române. Aceasta îndatorire este ceva mai greu de îndeplinit. După stearpa și zadarnica încercare făcută chiar la înființarea societății, astăzi când societatea academică s'a schimbat în Academie, autoritate recunoscută a statului, această înălțare în rang o îndatorește la muncă mai mare și ar trebui pusă măcar temelia unei atât de însemnate lucrări. Cu toate aceste, după experința făcută, o mare șială domnesce în Academie în astă privință o neîncredere care pare a dovedi că timpul unui dicționar al Academiei n'a venit încă. „Conv. lit“

Varietăți.

* (Serenadă.) Musica regimentului de infanterie Nr. 31 a făcut alaltă eri seara Escelenției Sale domnului comandant militar, general de cavalerie, baron Appel o serenadă.

* (Postal.) S'a scris concurs pentru un magistru postal în Mică sasa, comitatul Târnavei mici cu termenul de trei săptămâni. Emolumentele sunt: 140 fl. leafă anuală, 40 fl. pașal de cancelarie și 400 fl. pașal de expedițiune. Condițiunile: Contract oficial și o cauțiune de 100 fl., în bani gata.

* (Mulțămîtă publică.) Societatea pompierilor din Sălișce esprimă prin aceasta domnului Dr. medic. Petru Cioran din Brașov pentru darul de 15 fl. v. a. făcut societății

susnumite cea mai vie a sa recunoscință.

Săliște 12/24 Aprilie 1882.

*Ioan Maxim m. p.
comandantul pompierilor.*

* (Foc.) În Porcesti s'a escat la 21 Aprilie un foc, care ajutat de un vânt cu volbură a prefăcut în timp de 1 1/2 oara 18 case și 21 zidiri economice în cenușe. Focul s'a localizat prin sucursul mai multor oameni, cari au alergat din Sebeșul inferior și din Boița. Din acesta comună din urmă a alergat într'ajutor dl Stanciu Coca cu doue tulumbe și cu mai mulți oameni. Miseria e mare — asigurat nu a fost nimenea.

Loterie.

Mercuri în 26 Aprilie 1882.

Brünn: 69 45 23 81 48

Bursa de Viena și Pesta

Din 25 Aprilie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	119.75	119.90
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental	91.—	91.20
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	410.75	410.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	—.—	95.75
Împrumutul drumurilor de fer ung. Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	134.—	134.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	99.—	99.—
Obligațiuni urbariale temeșiane . Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.50	97.50
Obligațiuni urbariale transilvane . Obligațiuni urbariale croato-slavonice	98.—	98.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime de vin	97.—	96.75
Datorie de stat austriacă în hârtie . Datorie de stat în argint	76.25	76.55
Renta de aur austriacă	77.25	74.20
Sorți de stat dela 1860	94.—	93.90
Acețiuni de bancă austro-ung.	130.—	131.—
Acețiuni de credit austr.	825.—	823.—
Acețiuni de bancă de credit ung. Sorți unguresci cu premii	341.40	341.50
Sorți de regularea Tisei	336.50	822.—
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	117.25	117.—
Argint	110.75	110.50
Galbin	—.—	99.90
Na oleon	5.62	5.62
100 marce nemțesci	9.53	9.53 1/2
London (pe polița de trei luni)	58.70	58.75
	120.20	120.15

Nr. 497.—1882 civ.

(59) 3—3

EDICT

Pentru începerea lucrărilor pregătitoare în cauza de segregarea pășunului din Ernea s'aseacă termenul se ficează pe ziua de **1 Maiu 1882 la 10 oare an. am.** în comuna Ernea la casa judei comunal; la care se citează toți cei interesați.

Tribunalul reg. din Elisabetopole 13 Aprilie 1882.

(L. S.)

*Géza Háptány m. p.,
jud. esmis de tribunal.*

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat cu 5% interese, ear sub condițiune a se înscința ridicarea depunerii cu 6 luni mai nainte cu 6% interese.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capitalului și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea cu acel adaos însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La 1 Ianuaru și la 1 Iuliu a fie-cărui an interesele neridicate se capitalizează și se fructifică mai departe.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciale de esolvire, care se înseamnă în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează upă aceste modalități speciale.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei deponentului se resolv totdeauna în ziua primirii.

Asemenea se pot efectul prin postă anunțări și ridicări de capitale.

Sibiu în 15 Aprilie 1882. (57) 2—4

„Albina“ institut de credit și de economii.